

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ФІНАНСОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ

h

© Рязанова Н. О., 2021

У статті запропоновано організаційно-фінансовий механізм забезпечення фінансово-економічної безпеки банківської системи, який дозволить мінімізувати потенційні ризики та зміни внутрішньофінансового інституційного середовища. Особливістю механізму є застосування методів стратегічного управління для формування економічних ресурсів, підвищення іміджу та рівня безпеки інформаційних систем, що створить умови для забезпечення належного рівня захищеності від негативних факторів та загроз та підвищення конкурентоспроможності банку за рахунок підвищення оперативності надання банківських послуг, збереження банківської таємниці та клієнтської бази, створення нових банківських продуктів

Ключові слова: організаційно-фінансовий механізм, фінансово-економічна безпека, банківська система, маркетингова стратегія, банківські ризики, іпотечне кредитування

Постановка проблеми

Сьогодні на банківську систему України впливають різноманітні загрози зовнішнього та внутрішнього середовища. Банківська система є найбільш уразливою та схильною до зовнішніх негативних впливів, тому доцільною є розробка механізмів запобігання загрозам різного масштабу та тривалості на макро-, мезо- та мікрорівнях. Процес глобалізації призвів до зміни статусу банківської системи, саме банки отримали доступ до світових фінансових ринків; сформувалися нові умови їхньої участі у міжнародній конкуренції, що сприятиме підвищенню іміджу банків; національна банківська система отримала сприятливу можливість запозичити найкращий світовий досвід у формуванні власних банківських продуктів, послуг та технологій. Усі ці аспекти створюють сприятливе середовище задля забезпечення фінансово-економічної безпеки банківської системи загалом.

Однак забезпечення фінансово-економічної безпеки банківської системи як однієї з важливих складових національної безпеки вимагає вирішення таких серйозних проблем, як нестабільність на валютному ринку, мала частка банківського довгострокового кредитування, високі відсотки кредитування населення, недостатнє фінансування реального сектора економіки, низька якість кредитного портфеля, зростання ризиків та диспропорцій у банківській діяльності.

Актуальність дослідження

Глобалізаційні та інтеграційні процеси, реалізація відкритої економічної політики, а також взаємозалежність банківських структур різних країн зумовлюють необхідність розробки та вдосконалення механізмів забезпечення фінансово-економічної безпеки банківської системи України, її протистояння зовнішнім та внутрішнім загрозам. В економічній літературі велика кількість робіт

присвячена дослідженню вдосконалення діяльності банківської системи як одного з основних економічних аспектів. Однак питання розробки відповідних механізмів підвищення фінансово-економічної безпеки у зв'язку з впливом факторів зовнішнього та внутрішнього середовища не отримали достатнього висвітлення. Це говорить не лише про актуальність теми дослідження, а й практичну значущість розробки механізмів забезпечення фінансово-економічної безпеки банківської системи України в сучасних умовах.

Формулювання мети та завдань статті

Метою цієї статті є теоретичне обґрунтування та формулювання практичних рекомендацій щодо вдосконалення організаційно-фінансового механізму забезпечення фінансово-економічної безпеки національної банківської системи.

Для досягнення наміченої мети поставлено та сформовано такі завдання: запропонувати основні підходи до забезпечення фінансово-економічної безпеки банківської системи, які залучають структуру першочергових інтересів комерційного банку та індикаторів рівня фінансово-економічної безпеки банківського сектора України; показати, що зростання економіки як чинника національної безпеки підтримується за допомогою ефективного функціонування банківської системи та пріоритетності довгострокових кредитів банків, наданих у вигляді інвестицій; визначити контури організаційно-фінансового механізму забезпечення фінансово-економічної безпеки комерційного банку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

У ролі теоретико-методологічної бази забезпечення економічної безпеки використано праці таких зарубіжних вчених, як С. Джонсон, С. Гудвін, Д. Кауфман, Е. Ласло, Р. Мак Елвейн, Р. Міллер, Е. де Сото, Т. Уоткінс, Ф. Шнайдер та ін.

Питання забезпечення економічної безпеки банківської системи в сучасних умовах знайшли своє відображення в роботах сучасних вітчизняних вчених Д. Артеменко, О. Барановського, Т. Болгара, С. Васильчака, І. Крупка, Т. Кузенко, О. Литовченко, С. Побережного та ін., а також учених ближнього зарубіжжя – І. Гармаша, О. Грузінова, С. Зельгіна, Д. Кольцова, Н. Кондратенко, І. Ткачука та ін.

Водночас сьогодні недостатньо досліджено теоретичні, методологічні та практичні проблеми забезпечення фінансово-економічної безпеки банківської системи України. Недостатня вивченість і ступінь розробленості, із одного боку, та науково-практична значимість – із іншого, визначили вибір теми статті, дозволили сформулювати мету, завдання та коло питань, що розглядаються в ній.

Виклад основного матеріалу

У сучасних умовах спостерігаються високі темпи приросту банківських активів і капіталів, ресурсної бази, масштабу банківських операцій і впровадження нових банківських продуктів. Виходячи з цього, традиційні види банківської діяльності ускладнилися та набули нових рис. Водночас виникають нові види фінансових операцій та послуг, які не мали раніше аналогів у банківській практиці. Спостерігається суттєве зростання ризиків, пов'язаних із банківською діяльністю. Для будь-якого банку, як і банківської системи, важливим є передбачення кризових ситуацій і їх негативних наслідків до мінімального рівня [1].

Лібералізація діяльності банківського сектора призводить до того, що система стає вразливою та миттєво реагує на позитивні та негативні тенденції внутрішнього та зовнішнього фінансового ринку. Проблеми, що виникають у банківському секторі, стосуються не тільки його власників і співробітників, але і його клієнтів, акціонерів, у тому числі інвесторів [2]. Якісне обслуговування та кількість сучасних банківських послуг, що надаються, у повному обсязі безпосередньо залежать від

рівня забезпеченості фінансово-економічної безпеки банківської системи, тобто від новітніх технологій, нових банківських продуктів, високої швидкості транзакцій та інформаційної безпеки.

Необхідно відзначити, що різного роду кризи, як-от фінансові, валютні, соціальні, технологічні, дестабілюють функції національної економіки, побічно торкаючись банківської системи, а також знижують ефективність реалізації традиційних методів системи державного управління. Для багатьох держав банківська система вважається стійкою, якщо здатна забезпечити надійне регулювання, як банківських ризиків, так і ліквідності активів та капіталу. При порушенні сталої діяльності банківського сектора, недотриманні банківської безпеки, недостатньої технологічної розвиненості, недооцінці банківських ризиків, банківська система може мати величезну загрозу втрати майна, порядку функціонування, загрозу операційної та неопераційної діяльності загалом.

Економічна безпека банку – захищеність банку від внутрішніх та зовнішніх загроз, забезпечення управління активами та пасивами відповідно до граничних умов індикаторів безпеки, що враховують ризики збереження власного капіталу банку, його ефективного використання, здатність банку виконувати свої зобов'язання перед клієнтами та державою за умови легітимності операцій та відповідності його фінансових документів вимогам наглядових органів [3].

Досвід країн світу свідчить, що в умовах глобалізації фінансових ринків у будь-якій країні банківська система є основним елементом ринкової інфраструктури, а її фінансово-економічна безпека - пріоритетом державної монетарної політики. У період якісно нового етапу економічних зв'язків між країнами доцільно звернути особливу увагу на формування адекватної та стійкої банківської системи. У сучасних умовах із високорозвиненою конкуренцією між усіма суб'єктами господарської діяльності перевагу має володіння ефективним менеджментом [4]. У зв'язку з цим особливу роль відіграє залучення висококваліфікованих фахівців на постійній основі. Розвиток кадрового потенціалу банківського сектора розглядається як основний механізм адаптації до умов зовнішнього середовища. Серед цілей кадрової політики є підвищення кваліфікації персоналу; створення колективу фахівців, здатних забезпечити стратегічний розвиток банківського сектора; універсалізація працівників банку [5]. Пріоритети кадрової політики – підвищення ефективності системи відбору, підготовка та розміщення кадрів, а також удосконалення системи мотивації персоналу; розвиток корпоративної культури та універсалізація персоналу банку. У наступні роки установам банківського сектора необхідно проводити систематичну роботу з підбору та підготовки кадрів, підтримання та підвищення професійної кваліфікації наявного персоналу. Доцільно використовувати додаткові стимули для залучення у сектор перспективних спеціалістів. Це буде більш актуальним, оскільки в умовах високих темпів економічного зростання та зростання залученості до глобального фінансового ринку, у тому числі внаслідок припливу іноземних інвестицій, конкуренція за залучення фахівців зростатиме. Удосконалюючи роботу в галузі управління персоналом, доцільно зосередити увагу на посиленні ролі кадрових служб, перед якими мають бути поставлені завдання щодо вдосконалення традиційних напрямків включно із застосуванням сучасних оціночних методик, що дозволяють виявити потенціал професійних і ділових можливостей працівників та ефективного його використання.

Чинник “довіри” відіграє величезну роль для комерційних банків, оскільки вони співіснують у вигляді суспільства, а довіра утворює підвищену економічну безпеку в банківській системі. Довіра суспільства до банків – основний ресурс у банківській діяльності [6]. Різними причинами недовіри можуть бути: недостатня фінансова грамотність; низька захищеність банківських послуг (інформаційні кібератаки); мінливість політики держави у сфері грошово-кредитної політики (масове відкликання ліцензій банків, встановлення банківських обмежень); часті валютні та банківські кризи; відмова від національної валюти та скуповування іноземної валюти, товарів розкоші чи нерухомості. В останні роки довіра населення до банків поступово зростає. Однак, варто зазначити, що ще не вдалося позбутися передумов недовіри до фінансової сфери і тому з метою повної реалізації планів держави комерційним банкам необхідно розробити власну стратегію в аспекті підвищення іміджу, довіри населення до себе. Підвищення суми страхування вкладів фізичних осіб

створить гарантію повернення для депозитаріїв і повну захищеність своїх коштів у банках з боку держави.

Рівень фінансово-економічної безпеки комерційного банку визначається тим, наскільки внутрішні суб'єкти та об'єкти фінансово-економічної безпеки оперативного знижують різні загрози, зменшують банківські ризики, мінімізують та мають змогу усунути збитки від негативних впливів [7]. Забезпечення фінансово-економічної безпеки банківської системи – це постійний безперервний процес, спрямований на першорядні цілі банківської справи – отримання надприбутку та задоволення потреб клієнтів. Структура першорядних інтересів комерційного банку та індикаторів рівня фінансово-економічної безпеки банківського сектора України відображено на рис. 1.



Рис. 1. Основні підходи до забезпечення фінансово-економічної безпеки банківської системи (складено автором з використанням [8])

Банківська система схильна до ризиків та невизначеності. Кількісною мірою фінансово-економічної безпеки комерційних банків може бути збереження стійкості економічних показників комерційних банків та ймовірність їх виходу з галузі небезпеки. Окрім нормативів банківської діяльності, можуть бути проаналізовані фінансові показники, результати яких дозволяють виявити негативні тенденції в діяльності комерційних банків та мінімізувати можливі збитки та втрати.

Маркетингова стратегія, яка самостійно цілеспрямовано розробляється та реалізується самими комерційними банками, також стосується фактора "довіри" до банків. Потреба в сучасному банківському маркетингу необхідна і в цьому аспекті особливу роль відіграють два фактори: людський та науково-технічний прогрес [9]. Сьогодні маркетингові стратегії впроваджуються у ділове життя комерційних банків своєчасно, але фундаментальна технологія починається лише тоді, коли збільшуються та посилюються негативні фактори, що впливають на економічну безпеку комерційних банків. Тому маркетингова стратегія має лежати в основі роботи не тільки керівників та власників банків, а й усіх відділів та підрозділів. Крім того, адекватна та фундаментальна маркетингова стратегія допоможе сприяти зростанню прибутковості банку, залученню додаткових клієнтів, формуванню ресурсної бази та зниженню ризику в банківській діяльності. Необхідність у зазначеній стратегії полягає ще й у тому, що вона виступає механізмом підтримки діяльності банку. Таким чином, забезпеченість фінансово-економічної безпеки банків має підтримуватися позитивними

інформаціями ЗМІ, SMM, науковою діяльністю банку, PR в інтернеті, діяльністю у соціальних проєктах та благодійністю та іншими методами комунікації.

В аспекті мобілізації додаткових коштів у вигляді заощаджень формування кредитних спілок, регіональних універсальних комерційних банків, що ґрунтуються на різних формах власності (приватні, іноземні, спільні), створюють додаткові стимули для сталого розвитку та набуття фінансової незалежності сучасної банківської системи. Загальна сума заощаджень є результатом дій безлічі окремих споживачів, а величина інвестицій – сукупний результат дії індивідуальних підприємців, ці величини мають бути рівні між собою, оскільки кожна з них дорівнює перевищенню доходу над споживанням [10].

Із метою регулювання ліквідності банківської системи необхідно розвивати міжбанківський ринок кредитних ресурсів, який встановлюватиме наступні аспекти: особливі умови надання міжбанківських кредитів, регулювання вартості міжбанківських кредитів відповідно до ринку, можливості банків у отриманні відповідного забезпечення [11]. Розвиток міжбанківського ринку може сприяти тісному фінансовому взаємозв'язку різних кредитних організацій та сегментів ринку.

Іпотечне кредитування є найбільш ефективним інструментом залучення в інвестиційну сферу коштів населення та задоволення його потреб у житлі [9]. Із метою розвитку ринку іпотечного кредитування необхідно прийняття окремої програми, що забезпечує формування правових та інституційних засад його розвитку та створення іпотечного банку. Необхідно провести реалізацію заходів за основними напрямками, як-от прийняття законодавства, спрямованого на створення умов для залучення в житловий сектор інвестицій. Реалізація цього напрямку повинна залучати прийняття базових законів щодо формування правових основ іпотечного кредитування, зокрема вдосконалення та адаптацію законів до нинішніх умов: про іпотеку; про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень; про публічні закупівлі; вдосконалення нормативної правової бази, що передбачає внесення поправок до цивільно-процесуального та житлового законодавства з метою усунення перешкод щодо звернення стягнення на житло, що виступає забезпеченням за іпотечними кредитами; про створення умов та механізмів залучення довгострокових фінансових ресурсів у систему іпотечного житлового фінансування. Тим паче, що іпотека виступає одним із інвестиційних коштів кредитних організацій.

В інвестиційній діяльності комерційних банків інтерес представляє також використання лізингових операцій, оскільки лізинг виступає досить цікавою формою фінансової активності [12], але на практиці використовуються лише окремі прийоми й методи лізингової діяльності, недостатньо відпрацьована нормативно-правова база, не завершено формування лізингової інфраструктури. До того ж лізинг має переважний потенціал для подальшого оновлення багатьох галузей економіки, містить альтернативні форми підприємницької активності та розширеного відтворення вітчизняної продукції.

Одним із основних факторів підвищення рівня фінансово-економічної безпеки банківського сектору та взаємовідносин із зовнішнім світом є подальше вдосконалення платіжної системи включно з проведенням заходів щодо впровадження та розширення сучасних технологій із безготівкового розрахунку, із підвищенням рівня захищеності інформаційних систем, забезпеченням ефективного та безперебійного функціонування платіжної системи [13]. Виникає необхідність удосконалення платіжної системи шляхом впровадження нових видів банківських послуг із використанням високотехнологічних автоматизованих систем, що полягає у переході міжбанківських розрахунків на дедалі сучасніші та оперативні системи електронних платежів.

Особливу увагу варто приділити комплексу заходів щодо електронізації платежів, розрахунків у сферах торгівлі та фінансових послуг, а також забезпечення надійного захисту правових основ угод, які здійснюються в електронному вигляді, проведення заходів щодо підвищення фінансово-економічної грамотності населення з боку кредитних організацій. Організаційно-фінансовий механізм забезпечення фінансово-економічної безпеки та адаптації національної банківської системи до умов нестабільності відображено на рис. 2.

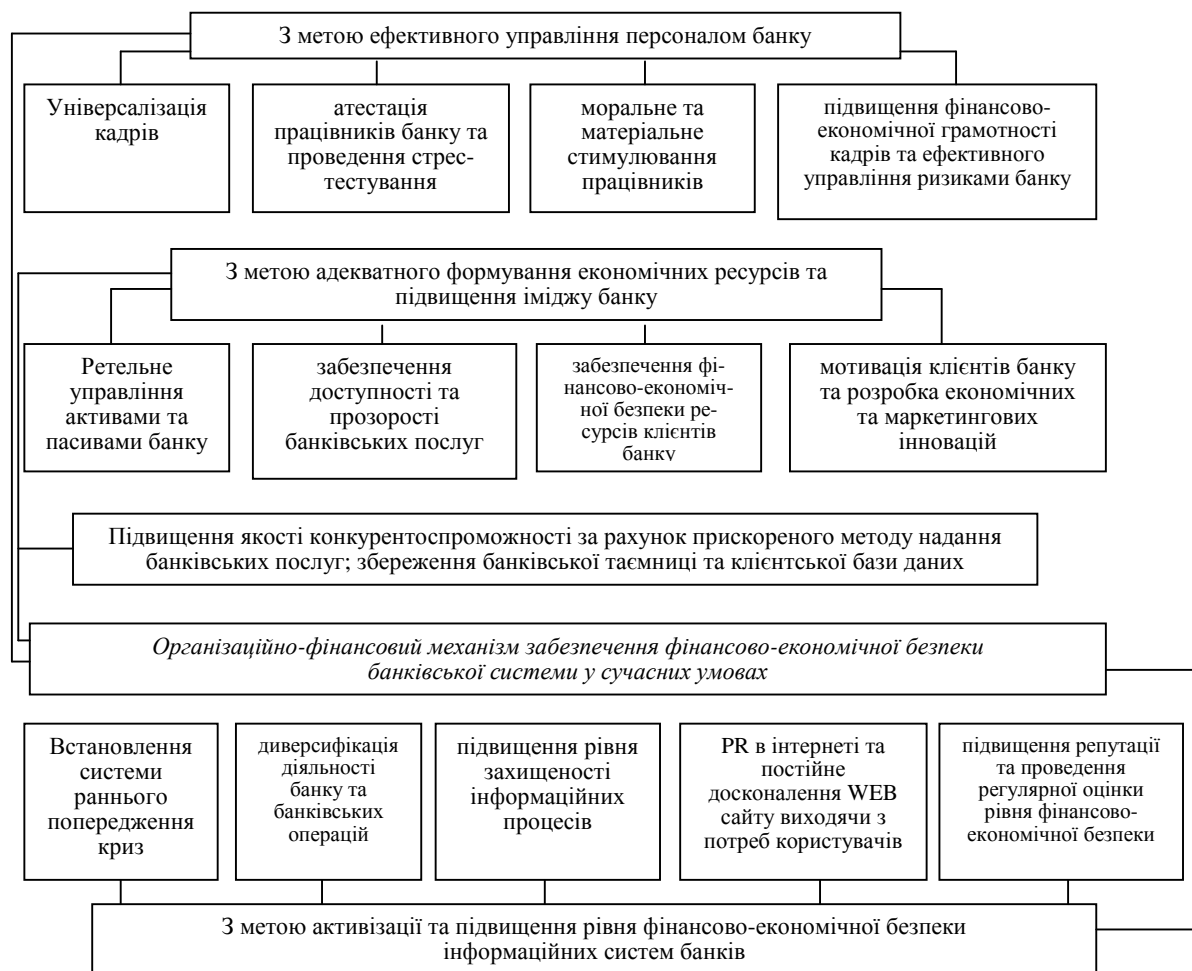


Рис 2. Організаційно-фінансовий механізм забезпечення фінансово-економічної безпеки банківської системи (складено автором із використанням [9])

Отже, забезпечення фінансово-економічної безпеки банківської системи передбачає досягнення ефективних параметрів функціонування, збереження економічного та кадрового потенціалу, створення нових банківських продуктів ринкового типу, що поєднують банківську діяльність з державною участю, формування передумов та умов для сталого та надійного функціонування банківської системи.

Висновки

Реалізація цього механізму дозволить банківській системі мінімізувати потенційні ризики та забезпечити підвищений рівень фінансово-економічної безпеки, сприятиме стабільності національного фінансового та нефінансового ринку, підвищенню рівня національної безпеки. Банківська система як провідник грошово-кредитної політики, суб'єкт, який здійснює посередницькі розрахунково-грошові відносини, і центр, що має потужний економічний потенціал для активізації інвестиційної активності, відіграє важливе стратегічне значення для забезпечення соціально-економічного розвитку країни та ефективності міжнародних ринкових відносин. Отже, наявність стійкої та стабільно діючої банківської системи відповідає державним стратегічним інтересам країни, тому реалізація вищезазначеного організаційно-фінансового механізму забезпечення фінансово-економічної безпеки в сучасних умовах має бути об'єктом економічної науки та практики.

Перспективи подальших досліджень

Перспективним напрямом подальших досліджень є вдосконалення механізму регулювання та забезпечення фінансово-економічної безпеки банківської системи у нестабільних економічних умовах. Зазначений механізм дозволить оцінити вплив глобальних криз на фінансово-економічну безпеку банківської системи та використовувати антикризові механізми, що забезпечують фінансово-економічну безпеку банківської системи, досягнення ефективного функціонування та сталого розвитку банківської системи, що створить об'єктивні умови для підтримки оптимального балансу між інтересами банківської системи та рівнем захищеності від різних загроз.

Список використаних джерел

1. Родин Д. Я., Глухих Л. В. Влияние кризисных явлений на устойчивость региональных банковских систем в условиях финансовой глобализации. Научный журнал КубГАУ. 2007. № 34(10). С. 51–59.
2. Єрмошенко М. М. Фінансова безпека держави: національні інтереси, реальні загрози, стратегія забезпечення. Київ: Київський нац. торг.-фін. ун-т, 2001. 309 с.
3. Кольцов Д. А. Индикаторы экономической безопасности банковской системы: автореф. дисс. ... канд. экон. наук. Москва, 2010. 36 с.
4. Барановський О. І. Фінансова безпека: Монографія. Київ: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2004. 759 с.
5. Криклій О. А., Маслак Н. Г. Управління прибутком банку: монографія. Суми: ДВНЗ “УАБС НБУ”, 2017. 136 с.
6. Васильчак С. В., Моцьо Р. Ю. Фінансова безпека банків та методи її забезпечення. Науковий вісник НЛТУ України. 2009. Вип. 19.12. С. 287–293.
7. Плукар Л. А. Концептуальні підходи до зміцнення фінансової безпеки банківського сектора регіону. Вісник університету банківської справи НБУ. 2012. № 2(14). С. 188–192.
8. Музичка О. М., Журибіда Н. Р., Галько Є. О. Методичні підходи до оцінювання рівня фінансової безпеки банків. Бізнес Інформ. 2019. № 3. С. 322–327.
9. Рахматова З. И. Механизмы обеспечения экономической безопасности национальной банковской системы: автореф. дисс. ... канд. экон. наук. Москва, 2017. 38 с.
10. Кейнс Дж. М. Общая теория занятости, процента и денег / пер. с англ. А. Г. Милейковского, И. М. Осадчей. Москва: Прогресс, 1978. 431 с.
11. Коваленко В. В., Болгар Т. М., Сергєєва О. С. Фінансова безпека банківської системи України – проблеми виміру та забезпечення. URL: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/7735>.
12. Васильчишин О. Б. Фінансова сутність фінансової безпеки банківської системи: проблема плюралізму підходів. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. 2017. № 28. С. 159–166.
13. Крупка І. М. Фінансова безпека банківської системи України та перспективи розвитку національної економіки. Бізнесінформ. 2012. № 6. С. 168–175.

Reference

1. Rodyn D. Ia., Hlukhykh L. V. (2007). Vlijanie krizisnyh javlenij na ustojchivost' regional'nyh bankovskih sistem v uslovijah finansovoj globalizacii [The impact of crisis phenomena on the stability of regional banking systems in the context of financial globalization]. *Nauchnui zhurnal KubHAU*, No. 34(10), P. 51–59 (in Russian).
2. Iermoshenko M. M. (2001). Finansova bezpeka derzhavy: natsional'ni interesy, real'ni zahrozy, stratehiia zabezpechennia [Financial security of the state: national interests, real threats, security strategy]. Kyjiv: Kyivskiy natsionalnyi torhovelno-finansovyj universytet, 309 p. (in Ukrainian).
3. Koltsov D. A. (2010). Indikatory jekonomicheskoy bezopasnosti bankovskoj sistemy [Indicators of the economic security of the banking system]: avtoref. kand. ekon. nauk. Moskva, 36 p. (in Russian).
4. Baranovskiy O. I. (2004). Finansova bezpeka: monohrafiia [Financial security: monohrafiia]. Kyjiv: Kyjiv. nats. torh.-ekon. un-t, 759 p. (in Ukrainian).
5. Kryklii O. A., Maslak N. H. (2017). Upravlinnia prybutkom banku: monohrafiia [Bank profit management: monohrafiia]. Sumy: DVNZ “UABS NBU”, 136 p. (in Ukrainian).
6. Vasylychak S. V., Motso R. Iu. (2009). Finansova bezpeka bankiv ta metody ii zabezpechennia [Financial security of banks and methods of its provision]. *Naukovyi visnyk NLTU Ukrainy*, Vol. 19.12, P. 287–293 (in Ukrainian).

7. Plukar L. A. (2012). Kontseptual'ni pidkhody do zmitsnennia finansovoi bezpeky bankivs'koho sektora rehionu [Conceptual approaches to strengthening the financial security of the region's banking sector]. *Visnyk universytetu bankivskoi spravy NBU*, No. 2 (14), P. 188–192 (in Ukrainian).
8. Muzychka O. M., Zhurybida N. R., Halko Ye. O. (2019). Metodychni pidkhody do otsiniuvannia rivnia finansovoi bezpeky bankiv [Methodical approaches to assessing the level of financial security of banks]. *BiznesInform*, No. 3, P. 322–327. (in Ukrainian).
9. Rakhmatova Z. Y. (2017). Mehanizmy obespechenija jekonomicheskoy bezopasnosti nacional'noj bankovskoy sistemy [Mechanisms for ensuring the economic security of the national banking system]: avtoref. kand. ekon. nauk. Moskva, 38 p. (in Russia).
10. Keins Dzh. M. (1978). Obshhaja teoriya zanjatosti, procenta i deneg [General theory of employment, interest and money]. Moskva: Prohress, 431 p. (in Russia).
11. Kovalenko V. V., Bolhar T. M. and Serhieieva O. S. Finansova bezpeka bankivs'koi systemy Ukrainy – problemy vymiru ta zabezpechennia. Elektroni tekst. dani [Financial security of the banking system of Ukraine – problems of measurement and provision]. URL: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/7735> (in Ukrainian).
12. Vasylychshyn O. B. (2017). Finansova sutnist' finansovoi bezpeky bankivs'koi systemy: problema pliuralizmu pidkhodiv [The financial essence of the financial security of the banking system: the problem of pluralism of approaches]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu*, No. 28, P. 159–166. (in Ukrainian).
13. Krupka I. M. (2012). Finansova bezpeka bankivs'koi systemy Ukrainy ta perspektyvy rozvytku natsional'noi ekonomiky [Financial security of the banking system of Ukraine and prospects for the development of the national economy]. *BiznesInform*, No. 6, P. 168–175.

N. Riazanova

State Establishment “Luhansk Taras Shevchenko National University”

ORGANIZATIONAL AND FINANCIAL MECHANISM FOR ENSURING FINANCIAL AND ECONOMIC SECURITY OF THE BANKING SYSTEM

© Riazanova N. O., 2021

An organizational and financial mechanism for ensuring the financial and economic security of a commercial bank is proposed, which, in real time and in situations that cannot be controlled using traditional methods, will minimize potential risks and change the internal institutional environment, positively affecting the financial and economic security of the country's banking system. It is shown that economic growth as a factor of national security is supported by the effective functioning of the banking system and the priority of long-term bank loans provided in the form of investments, which makes it possible to determine the relationship between the growth of the country's economy and the level of financial and economic security of the banking system. The main approaches to ensuring the financial and economic security of the banking system are considered, which include the structure of the primary interests of a commercial bank and indicators of the level of financial and economic security of the banking sector of Ukraine in order to ensure economic stabilization and strengthen the economic potential of the bank. It was noted that an adequate and fundamental marketing strategy will help to promote the growth of the bank's profitability, attract additional customers, form a resource base and reduce risk in banking. Mortgage lending is considered as the most effective tool for attracting funds from the population to the investment sector and meeting their needs for housing. A distinctive feature of the presented organizational and financial mechanism is the use of strategic management methods to form economic resources, improve the image and level of security of information systems, organize effective management of the bank's personnel, which will create conditions for ensuring the proper level of protection against negative factors and threats and increasing the competitiveness of the bank due to increasing the efficiency of the provision of banking services, preserving banking secrecy and the client base, creating new banking products.

Keywords: organizational and financial mechanism, financial and economic security, banking system, marketing strategy, banking risks, mortgage lending.